

GEMERT-BAKEL Gildebroeders zetten authentiek 'laatgotisch' kerkje

neer aan West-Om

Eigen kapelletje

Jorisgilde

Sint Jorisgilde in Gemert bouwt na tientallen jaren dan toch eigen kapelletje.

door **Anja van den Akker**
e-mail: a.vdakker@ed.nl

Terwijl steeds meer kerken noodgedwongen sluiten, krijgt Gemert er een gloednieuw kapelletje bij.

Na zo'n veertig jaar dromen, hopen en óók een beetje bidden, bouwt het Sint Jorisgilde uit Gemert z'n eigen religieuze tempeltje. Aan de West-Om: op de hoek met De Haag en De Kampen om precies te zijn.

Sinds kort zijn de contouren duidelijk herkenbaar, waarbij vooral zes spitsbogen van de raampartijen opvallen. „Veel gildes hebben een eigen kapelletje, neem Lieshout, Beek en Donk en Bakel. Dat willen wij al heel lang ook”, verklaart bestuurslid Toon Opsteen (64) de gedrevenheid.

Vorig jaar zag het gilde kans om net op tijd subsidiegeld uit het zogeheten Revitaliseringsfonds los te peuteren. Gildebroeder en timmerman Opsteen, die een eigen timmerbedrijf heeft, werd tot 'bouw-pastoor' gebombardeerd. Sindsdien struint hij stad en land af naar oude bouwmaterialen.

De stenen bijvoorbeeld, komen uit een oud klooster bij Brunssum. Er zit nogal wat kalk op, dus dat betekent veel schoonmaakwerk.

„Het kapelletje oogt straks als een authentiek laatgotisch gebouw”, stelt Opsteen in het vooruitzicht. Maar het wordt uitdrukkelijk géén kopie van iets dat al ergens staat.

„Eigenlijk is het een samenraapsel van allerlei historisch verantwoorde elementen.”

Het dak bestaat straks uit oudhollandse 'gepopte' pannen, dus met stro ertussen. De stenen worden in ouderwets kruisverband gemetseld. „Dat zie je bijna nergens meer. Je kunt hier nog ouderwetse technieken kwijt. Een uitdaging.”

De toegangsdeur krijgt een korfboog met sluitsteen erboven en een draak erop. En de deur zelf wordt voorzien van handgesmede



Toon Opsteen (links) en Wim van Oijen werken aan het eigen kapelletje

van het Sint Jorisgilde in Gemert.

foto Ton van de Meulenhof

spijkers. Die worden door het hout geslagen en aan de binnenzijde geplet met een hamer. „Klinkt een beetje grof, maar dat deden ze vroeger ook zo”, weet Opsteen. Binnen is straks een gestukadoord tonggewelf te bewonderen, een heus altaar en oude roodgrijze plavuizen. Er zal plaats zijn voor acht banken, goed voor maximaal dertig bezoekers. Want het kapelletje meet slechts 3,5 bij 5,70 meter. Heel trots is Opsteen op het toren-

tje dat het kapelletje gaat sieren. Het klokje ligt al klaar, het is geschonken door de pastoor van Boekel. „Onze enige zorg is dat het niet wordt weggehaald”, zegt Wim van Oijen (63), sinds kort voorzitter van het Sint Jorisgilde. Hij helpt af en toe ook mee bij de bouw. Nóg een zorg is mogelijk vandalisme rond het wat afgelegen kapelletje. Dat gaat straks dagelijks open voor iedereen die even wat rust zoekt. Ook doopfeesten, trou-

werijen en de eigen optrekdag van het gilde kunnen er wellicht worden gevierd. Om het kapelletje beter toegankelijk en zichtbaarder te maken, wordt aan de kant van de West-Om wat groen weggehaald. Daar komt een bruggetje. Nee, het kapelletje had niet gedraaid mogen worden. „Want een altaar moet altijd naar het oosten wijzen”, stellen Opsteen en Van Oijen. Wanneer het project klaar is, durven ze niet te zeggen. Voor-

alsnog moeten ze het immers doen met drie metselaars, een opperman, een paar sjouwers en één timmerman. „Daar kunnen nog wel wat mensen bij.” Bovendien kan het weer én de zoektocht naar materialen verdragend werken. Maar ze geloven heilig dat het goed komt. Dat hoort ook bij zo'n kapelletje. „Gildes hebben altijd een sterke band met het rooms-katholieke geloof”, aldus Opsteen.